
[2025-91-RE](#)

Causa 2025-91-RE

(Forestal Group, SLU c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 603-2025. Recurs d'empara

Sentència del 13 de març del 2026

BOPA núm. 31, del 25 de març del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'11 de novembre del 2025, per la representació processal de la societat Forestal Group, SLU, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 23 d'octubre del 2025, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions processals al moment anterior a dictar-se aquesta sentència per tal que se'n dicti una de nova amb plena adequació a l'ordenament jurídic, a la normativa europea d'aplicació i, de manera específica, als preceptes constitucionals i que no vulneri el dret fonamental a la jurisdicció. Així mateix, demana que s'imposin les costes processals a la part adversa si s'oposa a les seves pretensions;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional del 18 de desembre del 2025 que va admetre a tràmit aquesta causa sense efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 20 de gener del 2026, pel Ministeri Fiscal;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 22 de gener del 2026, pel Govern;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Cautlet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La societat Forestal Group, SLU va presentar una demanda jurisdiccional contra la resolució de la directora adjunta de Duana del 5 d'octubre del 2022 i contra la resolució de la Comissió Tècnica Tributària (CTT) del 16 de novembre del mateix any, que desestimaven la seva demanda de resposta tarifària vinculant en el sentit que els quadres de bicicleta fabricats en fibra de carboni importats de la Xina s'havien d'integrar al codi de mercaderia 8714 91 10 31, perquè si bé no estaven pintats, anoditzats, polits i/o lacats, el seu acabat corresponia a un tractament superficial gris de resina epòxid a la qual se li havia aplicat un colorant, circumstància que duia a haver-los-hi d'imposar una tarifa antidúmping del 48,5 %.

1.2. El 17 de febrer del 2025, la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual decidia desestimar aquesta demanda i declarava que la decisió impugnada era ajustada a Dret i als fins que legitimaven l'activitat administrativa.

1.3. La societat recurrent va formular un recurs d'apel·lació i, el 23 d'octubre del 2025, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquest recurs i que confirmava la decisió de la primera instància.

1.4. L'11 de novembre del 2025, la representació processal de la societat Forestal Group, SLU va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 23 d'octubre del 2025, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la societat recurrent

- La societat recurrent al·lega que la decisió impugnada de la Sala Administrativa es fonamenta en una interpretació errònia de la normativa aplicable, és a dir, d'una banda, el Reglament (CE) 71/97 del Consell, del 10 de gener de 1997 que amplia la taxació antidúmping, establerta pel Reglament CE 2474/93 a les importacions de diverses peces essencials de les bicicletes importades de la República Popular de Xina, i, d'altra banda, la nomenclatura establerta per la Tarifa Integrada Comunitària (TARIC) a la Secció XVII -material de transport-, capítol 87.

- Exposa que el Reglament CE 71/97 aplica de manera exclusiva la tarifa antidúmping pel que fa als quadres de bicicleta pintats, anoditzats, polits i/o lacats i considera que els quadres que ella importa no presenten aquestes característiques i, per consegüent, no se'ls hi hauria d'aplicar aquest aranzel antidúmping.

- Precisa que el tractament superficial de les peces que importa correspon a una resina epòxid a la qual se li havia aplicat un colorant i que responia a la darrera fase de la fabricació dels quadres de fibra de carboni, la qual no atorgava a aquestes peces les característiques esmentades en el Reglament anteriorment esmentat.

- Lamenta que els elements tècnics aportats com a prova no hagin estat tinguts en compte per la jurisdicció ordinària, tot i ser essencials per determinar la taxació aplicable al seu producte.

- Finalment, manifesta que la Sala Administrativa considera que l'element que ha de determinar la tarifa aplicable és el caràcter essencial del quadre per a la seva fabricació i no el seu acabat, no obstant això, aquesta part addueix que la decisió impugnada desconeix la norma que estableix aquesta tarifa, cosa que dona a la decisió impugnada un caràcter il·lògic i arbitrari, vulnerant d'aquesta manera els seus drets establerts a la Constitució.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li la resolució impugnada i que retrotregui les actuacions processals al moment anterior a dictar-se aquesta sentència per tal que se'n dicti una de nova amb plena adequació a l'ordenament jurídic, a la normativa europea d'aplicació i, de manera específica, als preceptes constitucionals i que no vulneri el dret fonamental a la jurisdicció. Així mateix, demana que s'imposin les costes processals a la part adversa si s'oposa a les seves pretensions.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- De manera prèvia, la Sala Administrativa exposa la normativa europea d'aplicació al cas, així com els Acords amb la Comunitat Econòmica Europea que permeten aquesta aplicació.

- Seguidament, precisa les raons que van dur a l'ampliació de la taxació antidúmping inicialment

aplicable a les bicicletes i, posteriorment, a les peces essencials d'una bicicleta.

- Manifesta que el quadre d'una bicicleta és una peça essencial de la bicicleta, i que és indiferent que estigui o no estigui pintada o polida.

- A més, indica que els quadres importats per la societat demandant estan polits i que han rebut un tractament superficial gris, tal com ella mateixa al·lega, que és una resina epòxid, a la qual se li aplica un colorant, en concret EP323.

- Manifesta que aquests quadres importats són susceptibles de ser muntats sense cap més altre tractament i que la pintura que pugui afegir la societat recurrent no conferirà a la peça el seu caràcter essencial.

- Per consegüent, considera que la prova pericial aportada per la part demandant és irrellevant, ja que el Govern tampoc ha posat en dubte que un cop arribats a Andorra els quadres es pinten, i, per tant, conclou que la classificació determinada pel Servei de Duana és correcta.

- La Sala Administrativa precisa així mateix que la taxació aplicable a aquestes peces importades no té cap incidència sobre la noció d'origen preferencial pel que fa a la seva reexportació.

- Per aquests motius, la Sala Administrativa desestima el recurs d'apel·lació presentat per la societat Forestal Group, SLU i confirma la sentència de la primera instància.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- En primer terme, el Ministeri Fiscal recorda la jurisprudència constitucional sobre el recurs d'empara, d'acord amb la qual aquest procediment no transforma el Tribunal Constitucional en una tercera instància o en un tribunal suprem i que l'anàlisi dels fets i dels textos aplicables correspon a la jurisdicció ordinària, tret que això dugui a una decisió il·lògica, arbitrària o absurda.

- Seguidament, cita la motivació de la decisió impugnada i considera que aquesta correspon a les exigències de motivació, de lògica, de racionalitat i d'absència d'arbitrarietat, tal com estan definides per la jurisprudència del Tribunal Constitucional.

- El Ministeri Fiscal en dedueix que la societat recurrent confon el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret amb la seva voluntat d'obtenir una decisió conforme a la seva demanda.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs d'empara per la manca de vulneració del dret fonamental al·legat.

2.4. Argumentació del Govern

- En primer lloc, el Govern reprèn el cànon de constitucionalitat sobre el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret i recorda que aquest dret no equival al dret a obtenir la raó.

- En segon lloc, manifesta que aquest recurs d'empara no planteja, segons el seu parer, cap qüestió d'ordre constitucional, ja que la societat recurrent es limita a reproduir la mateixa argumentació que ja va emprar davant la jurisdicció ordinària.

- No obstant això, recorda els motius pels quals es va ampliar la regulació antidúmping a les peces essencials pel muntatge d'una bicicleta i en dedueix que aquest és el cas en què es troba la societat recurrent amb les peces que importa.

- Considera, per tant, que la Sala Administrativa no s'ha limitat a efectuar una interpretació literal del Reglament, sinó que s'ha fonamentat en la naturalesa essencial de les peces importades, que segons el parer de la Sala, podrien ser muntades directament en l'estat en què es troben, sense cap altre tractament complementari de la seva superfície.

- Així mateix, recorda que la classificació duanera de les peces en qüestió no té cap incidència pel que fa a l'origen preferencial "Andorra" per a la seva reexportació dels productes acabats.

- El Govern s'oposa al fet que sigui el tractament dels quadres efectuat a Andorra per part de la societat recurrent aquell que confereixi a les peces el caràcter d'essencial.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que desestimi íntegrament aquest recurs d'empara.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. Convé recordar que la interpretació dels fets i de les normes aplicables corresponen a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. En aquest cas, no hi ha cap impugnació respecte de la normativa aplicable per part de la societat recurrent; es tracta, d'una banda, del Reglament CE 71/97, i, d'altra banda, de la classificació duanera TARIC.

3.4. El fet que el quadre d'una bicicleta constitueixi una peça essencial d'aquest giny no és qüestionable, fet que tampoc està qüestionat per part de la societat recurrent.

3.5. Les disposicions de l'article 1 del Reglament CE 71/97 no són gens ambigües:

"Les peces essencials de bicicleta segons aquest Reglament són: els quadres de bicicleta pintats o anoditzats o polits i/o lacats actualment classificats sota el codi 8714 91 10".

Exposen clarament, doncs, que només s'havia d'aplicar la tarifa antidúmping als quadres pintats, anoditzats, polits i/o lacats.

3.6. La qüestió plantejada és, per tant, simple: les peces importades per la societat recurrent corresponen a aquests criteris o no?

Així, si els quadres de bicicleta estan pintats o anoditzats o polits i/o lacats, a aquests se'ls hi ha d'imposar la tarifa antidúmping, i si no ho estan no se'ls hi pot imposar aquesta tarifa.

3.7. No obstant això, la Sala Administrativa, en el fonament jurídic quart de la seva sentència, declara que no comparteix aquesta interpretació, ja que el caràcter essencial de la peça no depèn del fet que estigui pintada (pintura o laca) o polida. Aquesta consideració, d'acord amb la qual és el caràcter essencial de la peça aquella que determina l'aplicació de la tarifa antidúmping, no és lògica a la vista del text legal de referència.

3.8. Seguidament, la Sala Administrativa afirma, en el mateix paràgraf, que les peces en qüestió estan polides. Aquest acabament, que seria suficient per dur, sense cap mena de dubte, a concloure que les peces importades s'encabeixen dins la tarifa antidúmping, no es fonamenta en cap consideració tècnica que es pugui acreditar, circumstància que li confereix un caràcter insuficientment fonamentat.

3.9. En tercer lloc, també en aquest mateix paràgraf, per tal de reforçar la seva apreciació anterior, la Sala Administrativa afegeix que la societat recurrent va aduir que les peces importades havien rebut un tractament superficial de resina epòxid amb un colorant gris. Tanmateix, o bé la Sala Administrativa considera que aquest tractament ha de ser considerat com a una pintura, però no ho diu de manera explícita, quan seria suficient amb fer-ho, o bé ho considera com a un fet que demostra la seva afirmació precedent, cosa que tampoc diu, circumstància que redueix considerablement l'abast d'aquest argument.

3.10. En el mateix punt dels fonaments jurídics de la decisió, la Sala Administrativa indica que els quadres de bicicleta importats per la societat recurrent poden ser muntats sense cap més altre tractament cosa que, a la vista de les motivacions del Reglament, du a considerar-los com a objecte d'aplicació de la tarifa antidúmping. Aquesta anàlisi no és que no tingui interès o que no sigui lògica, perquè el Reglament no disposa que les peces essencials susceptibles de ser muntades sense cap altre tractament se'ls hi hagi d'aplicar la tarifa antidúmping, sinó que disposa de manera exhaustiva els tractaments que porten a l'aplicació d'aquesta tarifa.

3.11. Així doncs, els diferents arguments aportats per la Sala Administrativa per tal de fonamentar la seva decisió, presenten ja sigui un defecte de rigor lògic, ja sigui una falta de precisió respecte de la

norma aplicable, o una manca de fonamentació.

3.12. Per consegüent, i sense perjudici de la decisió final sobre el fons que haurà d'adoptar-se en definitiva, el raonament que desemboca en la decisió impugnada comporta alhora defectes de lògica i components arbitraris, circumstància que vulnera el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, per tant, aquest recurs d'empara ha de ser estimat, i per reposar a la societat recurrent en el seu dret, s'ha d'anul·lar la sentència del 23 d'octubre del 2025, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, i retrotreure les actuacions al moment del seu pronunciament, per tal que la Sala Administrativa, amb plenitud de jurisdicció, dicti la resolució que sigui procedent en Dret.

3.13. L'estimació d'aquest recurs d'empara comporta la no imposició de les costes processals a la societat recurrent (a contrari article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Estimar el recurs d'empara interposat per la representació processal de la societat Forestal Group, SLU contra la sentència del 23 d'octubre del 2025, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Declarar la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguda a l'article 10 de la Constitució.

3. Anul·lar la sentència del 23 d'octubre del 2025, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, i, retrotreure les actuacions davant aquesta Sala, per tal que aquesta, amb plenitud de jurisdicció, dicti la resolució que sigui procedent en Dret.

4. No efectuar una imposició de les costes processals d'aquest recurs d'empara.

5. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal de la societat recurrent, al Govern, a la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia, a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 13 de març del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat

Magistrat